

skal tillade mig at anbefale Flertallets Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Ordføreren (Bækgaard): Ja, vi har jo nu hørt de forskellige Mindretals Ændringsforslag motiveret og hørt dem imødegaaet og karakteriseret af den højtærede Indenrigsminister. Jeg skal da ikke knytte mange Bemærkninger til dem, men paa Udvalgsflertallets Vegne udtale, som jeg tidligere har gjort det, at vi ikke har kunnet tiltræde dem, men maa anbefale at stemme imod dem.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) sagde, at gjaldt det kun Satserne, kunde der nok være opnaaet Enighed. Ja, det er ogsaa mit Indtryk, at der ikke er saa himmelvid Forskel paa den samlede Ydelse, Satserne byder paa. Men da det er det, der er det varige, og som har den store Betydning baade for dem, der skal yde, og for dem, der skal nyde, betragter jeg det som Hovedpunktet, og jeg siger ligesom den højtærede Indenrigsminister, at man skulde synes, der havde været et Grundlag til Stede for at opnaa Enighed. Forskellen ligger i de forskellige særlige Tillæg, der bydes paa, men da disse er af mere eller mindre midlertidig Karakter, skulde man ikke synes, det havde været uoverkommeligt at give Afkald paa dem. Der er for det første Forskelløstillet, som findes i Socialdemokraternes Ændringsforslag og slet ikke kommer til at berøre dem, der skal have Aldersrente i Fremtiden. Og dernæst Dyrtidstilløstillet. Det er dog af den Art, at det rimeligvis vil forsvinde, naar Prisforholdene har fæstnet sig her i Landet.

Det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) har jo i Dag ligesom tidligere været stærk i at kritisere de karrige Sogneraad ude i Landkommunerne; vi fik jo i Dag forskellige Smaa historier og Eksempler, ligesom vi har faaet tidligere. Jeg henstiller til det ærede Medlem at studere den meget lærerige Statistik, vi for nylig har faaet omdelt, Statistikkens over det tredje Aar, Aldersrenten har virket i. Den taler i samme Retning som de tidligere. Det ærede Medlem vil af Statistikkens se, at den Kritik, som er rejst mod Landkommunalbestyrelserne, er fuldstændig uberettiget. Naar vi ser paa den større eller mindre Adgang til at skønne frit, som vi har i den nugældende Aldersrentelov, finder vi, at Sogneraadene paa Landet har udnyttet den gennemsnitligt lige saa stærkt som Kommunalbestyrelserne i Byerne. Skulde der være Anledning til at kritisere en enkelt Kategori af de tre Dele, vi deler Landet i, Hovedstaden,

Provinsbyerne og Landkommunerne, maatte Kritikken rettes stærkest mod København. Det har det ærede Medlem nu ikke gjort, men hvis han vil se efter, vil han finde, at der er størst Grund til at rette Kritik mod København. Ser vi paa § 5, 5te Stykke, Bestemmelsen om de 25 pCt., der kan lægges til, er Adgangen dertil fra Begyndelsen af udnyttet stærkest i Landkommunerne og mindst i København. København staaer vedblivende paa samme Standpunkt og har ikke forhøjet Bidraget synderligt, medens baade Landkommunerne og Byerne har udnyttet Adgangen dertil i stigende Grad med Aarene, der er gaaet. Gennemsnitlig faar 14 pCt. af de enligstillede dette Tillæg, og i Landkommunerne ydes det til ca. en Ottendepart, altsaa 12½ pCt., lidt under Gennemsnittet, medens København kun har ydet det til 4 pCt., saa der var Grund til at rette Kritikken mod København i Stedet for mod Landkommunerne. Paa lignende Maade forholder det sig, naar vi ser paa Sygehjælpen, den ekstraordinære Hjælp, der kan ydes i Sygdomstilfælde. Der er Procenttallet ogsaa betydeligt lavere i København end i Landkommunerne. Det er højest i Provinsbyerne, men i Landkommunerne dog over Gennemsnittet. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem at studere denne Statistik nøjere og tage Hensyn til de Oplysninger, der findes i den, saa vil han ikke længere kunne finde Grundlag for den Kritik mod de karrige Landkommuner, som vi har hørt fremsat saa at sige hver eneste Gang, han har taget Ordet i denne Sag.

Jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag og imod Mindretallets.

Carl Jensen: Det var en lang Tale, den højtærede Minister holdt for at overbevise os om, at det Forslag, der stilles her, er af en saadan Art, at de gamle kan være glade derfor, og at det Forslag, vi fra vor Side har stillet, i Modsætning dertil er saa ringe, at det aldeles ingen Betydning vilde have for de gamle. Ved første Behandling nævnte jeg, hvilke Følger en Gennemførelse af vort Forslag vilde faa, og jeg paaviste det med Tal. Hvis det imidlertid er rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde i Slutningen af sin Tale, at denne Lov nu gives paa lang Sigt — det sagde den højtærede Minister for øvrigt ogsaa om Loven af 1922, da vi havde den til Behandling —, vil jeg sige, at det bliver trist for de gamle, for de kommer faktisk paa Sultekur, det skal jeg bevise.

Den højtærede Indenrigsminister spurg-